

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 20.12.2007
KOM(2007) 847 endelig

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

– Anvendelse af artikel 35 i Euratom-traktaten –

**Tilsyn med driften og effektiviteten på de anlæg, der permanent overvåger
radioaktivitetsmængden i atmosfæren, i vand og i jord**

Beretning 1990-2007

DA

DA

1. INDLEDNING

1.1. Sundheds- og sikkerhedsbestemmelser i Euratom-traktaten

Kapitel 3, Sundhedsbeskyttelse, i Euratom-traktatens afsnit II vedrører dels fastsættelsen af de grundlæggende sikkerhedsnormer for arbejdstageres og offentlighedens sundhedsbeskyttelse (artikel 30 – 33) og dels specifikt overvågningen af radioaktivitetsmængden i atmosfæren, i vand og i jord som fastsat i artikel 35 – 38 (til en vis grad også i artikel 34, om "særlig farlige eksperimenter", dvs. våbenforsøg). Der er en klar forbindelse mellem de grundlæggende sikkerhedsnormer og radioaktivitetsmængden, idet hovedformålet med at kontrollere den er at beskytte befolkningens sundhed.

De grundlæggende sikkerhedsnormer er blevet opdateret siden 1959 for at tage hensyn til udviklingen inden for videnskaben og de driftsmæssige erfaringer. Den sidste revision var i 1996¹. Udover normkravene har Kommissionens hovedopgaver med hensyn til radioaktivitetsmængden de sidste fem årtier drejet sig om anvendelsen af artikel 36 (indsamling og offentliggørelse af de data om radioaktivitetsmængder, som befolkningen er udsat for, og som er indsendt af medlemsstaterne på baggrund af de målingsanlæg, som de har iværksat i overensstemmelse med artikel 35, første afsnit, og artikel 37 (udtalelser fra Kommissionen om hvorvidt medlemsstaternes indsendte planer for bortskaffelse af radioaktivt affald kan påvirke andre medlemsstater).

Proceduren i artikel 37 var meget vigtig under den rivende udvikling inden for kerneenergi, og hver ny kernekraftreaktor, oparbejdningsanlæg og andre nye atomanlæg gav anledning til "almindelige oplysninger". Regler for og information om indholdet i de fremlagte almindelige oplysninger er blevet klarlagt i en række henstillinger fra Kommissionen, hvoraf den sidste blev vedtaget i 1999². Beretninger om gennemførelsen af artikel 37 fremsendes til Rådet og Europa-Parlamentet³.

For at kunne sammenligne radioaktivitetsmængder i forskellige medlemsstater har gennemførelsen af artikel 36 fokuseret på offentliggørelsen af de oplysninger om radioaktivitetsmængder, der er relevante for vurderingen af bestrålingen af befolkningen som helhed. Datakvalitetskravet og beretningsmetoden blev fastsat for første gang i en henstilling fra Kommissionen i 2004⁴. Siden 2007 har medlemsstaterne kunnet importere og styre deres egne oplysninger i Kommissionens database. Denne database og de deraf følgende årlige kontrolberetninger samt en elektronisk platform, der gør det muligt at trække på oplysninger fra automatiske

---

¹ Rådets direktiv 96/29/Euratom af 13. maj 1996 om fastsættelse af de grundlæggende normer for beskyttelse af befolkningens og arbejdstageres sundhed mod de farer, der er forbundet med ioniserende stråling (EFT L 159 af 29.6.1996, s. 1).

² Kommissionens henstilling 1999/829/Euratom af 6. december 1999 om anvendelse af Euratom-traktatens artikel 37 (EFT L 324 af 16.12.1999, s. 23).

³ Beretning om anvendelse af artikel 37 i Euratom-traktaten i perioden juli 1994 til december 2003, KOM(2005) 85 endelig af 14.3.2005.

⁴ Kommissionens henstilling 2000/473/Euratom af 8. juni 2000 om anvendelse af Euratom-traktatens artikel 36 vedrørende overvågning af radioaktivitetsniveauerne i miljøet med henblik på at vurdere bestrålingen af befolkningen som helhed (EFT L 191 af 27.7.2000, s. 37).

bestrålingskontrollsystemer i medlemsstaterne, styres i et velfungerende samarbejde mellem GD TREN og Det Fælles Forskningscenter - Institutet for Miljø og Bæredygtig Udvikling (JRC-IES) i overensstemmelse med Euratom-traktatens artikel 39.

Artikel 35, andet afsnit, giver Kommissionen adgang til at føre tilsyn med de anlæg, der kontrollerer radioaktivitetsmængder. Indtil 1989, hvor Kommissionen godkendte et initiativ til at fortsætte disse tilsyn, var de kun blevet ført sporadisk. I henhold til Domstolens dom af december 2002, der fastslår, at det ikke er hensigtsmæssigt at foretage en kunstig sondring mellem beskyttelsen af befolkningens sundhed og kildernes sikkerhed i forbindelse med ioniserende stråling, og efter Kommissionens beslutning om at give nuklear sikkerhed høj prioritet har det siden 2003 stået klart, at de tilsyn, der omtales i artikel 35, ville få høj prioritering fra 2004 og fremefter. Denne meddelelse er den første beretning om anvendelsen af artikel 35 og dækker perioden 1990-2007. Siden 2004 er disse tilsyn blevet ført mere systematisk, og de mest følsomme anlæg har høj prioritering.

Artikel 38 gør det muligt for Kommissionen at rette specifikke henstillinger til medlemsstaterne med hensyn til radioaktivitetsmængder og i akutte tilfælde at udstede direktiver og omgående bringe sagen for Domstolen, hvis de ikke bliver overholdt. Artikel 38 giver i princippet Kommissionen udvidede beføjelser, men er aldrig blevet anvendt, undtagen som retsgrundlag for Kommissionens henstilling om radon i drikkevand⁵ og Kommissionens henstilling om fortsat forurening med radioaktivt cæsium i visse vilde fødevarer som følge af Tjernoby-ulykken⁶.

At artikel 38 aldrig er blevet anvendt viser, at de grundlæggende normer reelt overholdes i de berørte medlemsstater. Artikel 38 er dog alligevel et vigtigt pressionsmiddel for Kommissionen til at lægge vægt bag resultaterne og observationerne af de tilsyn, der er blevet foretaget i overensstemmelse med artikel 35, andet afsnit.

1.2. Euratom-traktatens artikel 35

Euratom-traktatens artikel 35 fastsætter, at:

”Hver medlemsstat opretter de nødvendige anlæg til gennemførelse af en permanent kontrol med radioaktivitetsmængden i atmosfæren, i vand og i jord, samt til gennemførelse af kontrol med overholdelsen af de grundlæggende normer.

Kommissionen har adgang til disse kontrolanlæg; den kan føre tilsyn med deres funktion og effektivitet.”

Kommissionens aktiviteter vedrørende anvendelsen af artikel 35 var sporadiske indtil slutningen af 1980'erne. Efter en gennemgang af Kommissionens aktiviteter inden

---

⁵ Kommissionens henstilling 2001/928/Euratom af 20. december 2001 om beskyttelse af befolkningen mod eksponering for radon i drikkevandsforsyninger (EFT L 344 af 28.12.2001, s. 85).

⁶ Kommissionens henstilling 2003/274/Euratom af 14. april 2003 om beskyttelse og information af offentligheden med hensyn til eksponering for vedvarende radioaktiv cæsiumforurening i visse vilde fødevarer som følge af ulykken på kernekraftværket i Tjernoby (EUT L 99 af 17.4.2003, s. 55).

for strålingsbeskyttelse meddelte Kommissionen Rådet i 1986, efter Tjernobylulykken, sin hensigt om at udøve retten til at føre tilsyn i henhold til artikel 35 mere systematisk. Europa-Parlamentet har vedtaget flere beslutninger med samme formål.

I december 1989 besluttede Kommissionen, at antallet af tilsyn skulle øges.

2. TILSYNSORDNING

2.1. Tilsyn 1990-2003

Mellem 1990 og 2003 blev der ført i alt 23 tilsynssager. Med få undtagelser blev tilsynsordningen oprettet for at give et overblik over situationen for et repræsentativt udsnit af anlæg i den nukleare brændselscyklus og for de anlæg, der kontrollerer radioaktivitetsmængderne i alle medlemsstaterne.

2.2. Tilsyn 2004-2007

Fra 2004 og til nu er der blevet ført 25 tilsynssager. Siden 2004/2005 har de mest følsomme anlæg og de nye medlemsstater haft højest prioritet. Ved udgangen af 2006 var der blevet ført tilsyn i alle medlemsstaterne. Rumænien og Bulgarien findes i tilsynsordningen for 2007.

Medlemsstaterne og deres nukleare anlæg, hvor der blev foretaget kontrol i henhold til artikel 35, findes i fortegnelsen i bilaget, tabel 1.

2.3. Hovedprocedurer for tilsyn

Tilsynene blev ført i overensstemmelse med de protokoller, der var blevet lavet individuel aftale om med alle 15 medlemsstater mellem 1990 og 1993. Siden offentliggørelsen af Kommissionens meddelelse af 4. juli 2006 er denne blevet grundlaget for alle tilsyn⁷. Protokollerne og meddelelsen fastsætter, at der skal føres tilsyn med både kontrolanlæggene i snæver forstand og kontrollen med bortskaffelse af affald for at kunne vurdere indvirkningen på den befolkning, der er eksponeret. Tilsynene kan omfatte området omkring et nukleart anlæg og/eller medlemsstatens område som helhed eller dele af det.

I henhold til artikel 35 har Kommissionen adgang til anlæggene, således at der kan føres et faktisk tilsyn med driften og effektiviteten, men egentlig begynder tilsynet ved en revision af de juridiske rammers og de relevante myndigheders kontrol- og inspektionsaktiviteter. De faktiske tilsyn på stedet er repræsentative for alle ordninger og er ikke nødvendigvis fuldstændige.

Tilsyn, den tekniske rapport

- Den tekniske rapport giver et omfattende overblik over lovkravene, organiseringen af kontrollen med radioaktivitetsmængderne og over vurderingen af følgerne af bortskaffelsen. Udarbejdelsen af dette overblik

---

⁷ Meddelelse fra Kommissionen: Tilsyn med det udstyr, der overvåger radioaktivitet i det naturlige miljø, i medfør af Euratom-traktatens artikel 35; praktiske foranstaltninger i forbindelse med tilsynsbesøg i medlemsstaterne, EUT C 155 af 4.6.2006, s. 2.

kræver en sammenstilling af flere dokumenter for at få et tydeligt billede af medlemsstaternes foranstaltninger til gennemførelse af artikel 35, første afsnit. Rapporten giver også en detaljeret redegørelse for de tilsyn, der er foretaget på stedet og i dets omgivelser og for de deraf følgende observationer.

Tilsynsrapportens væsentligste resultater

- Tilsynets væsentligste resultater er baseret på de observationer og konklusioner, der er opstillet i den tekniske rapport, og peger på de områder, hvor der er plads til forbedringer.
- I alle tilfælde blev tilsynssagerne afsluttet ved den officielle fremsendelse af de væsentligste resultater og den tekniske rapport.

Alle tilsyn siden 1999, både den tekniske rapport og de væsentligste resultater såvel som officielle dokumenter fra de medlemsstater, hvor der er blevet ført tilsyn, kan findes på EUROPA-webstedet:

ec.europa.eu/energy/nuclear/radioprotection/verification_en.htm

3. TILSYNENES MERVÆRDI

Erfaringerne indtil nu har vist, at tilsynene giver en væsentlig merværdi, både for Kommissionen og for medlemsstaterne. For Kommissionen har tilsynene gjort det muligt uafhængigt at vurdere et antal sager om følsomme emner. De har også givet et bredt overblik over praksis i forskellige lande og over måden, hvorpå denne er gennemført, og har fremmet en fælles praksis for bedre kontrol.

For medlemsstaterne giver Kommissionens tilsyn en uafhængig vurdering af deres praksis og data, således at deres egen befolkning og de omkringliggende medlemsstater kan føle sig sikre. For de involverede kompetente myndigheder var det en mulighed for at diskutere deres ansvar i et bredere perspektiv. For de anlæg og laboratorier, der har modtaget besøg, har tilsynet meget ofte været en mulighed til at få anerkendt deres arbejdsindsats for at forbedre deres resultater. Samlet set har Kommissionens tilsyn helt klart styrket radioaktivitetskontrolprogrammernes status.

Kommissionens tilsyn blev for visse medlemsstater en mulighed til at starte nationale programmer og til at påbegynde gennemførelsen af tilsvarende systemer for kontrollen med radioaktivitetsmængderne i de pågældende lande.

Kommissionens tilsyn er foretaget under hensyn til nærhedsprincippet. Der har ikke været situationer, hvor den samme kontrol allerede var blevet foretaget af nationale kontrolinstanser. I en hel del tilfælde viste resultaterne, at der var behov for en bedre opdeling af funktioner inden for medlemsstaten og for gennemsigtighed i procedurerne. Tilsynsgruppens observationer gjorde det muligt for myndighederne at gøre deres egne tilsynsprocedurer bedre.

Derudover er tilsynene et vigtigt middel til at sikre den rette gennemførelse af Kommissionens henstilling om anvendelsen af Euratom-traktatens artikel 36 og til på et bilateralt grundlag at diskutere, om de netværk, der er oprettet til at kontrollere

radioaktivitetsmængderne, er hensigtsmæssige (når de dækker et nationalt område og fremskaffer repræsentative data om de faktiske radioaktivitetsmængder).

3.1. Resultater i tidligere tilsynssager og opfølgninger heraf

I en række tilfælde viste observationerne en mangel på generel sikkerhed på de nukleare anlæg og laboratorierne og et behov for en bedre overvågning fra de kompetente myndigheders side. Det blev ofte vurderet, at der var behov for forbedringer i registreringen, således at det blev gjort muligt for nationale myndigheder og for Fællesskabet at foretage både interne kvalitetsrevisioner og tilsyn. Stikprøveordningerne blev ikke altid opdateret regelmæssigt, eller den praktiske gennemførelse af disse ordninger levede ikke helt op til lovkravene.

I mange tilfælde er der blevet givet særlige tekniske henstillinger. Generelt bekræftede den efterfølgende tilbagemelding fra de nationale myndigheder, at manglerne var blevet udbedret. Henstillinger, der ikke er tekniske, f.eks. henstillinger om forvaltning eller bedre lovmæssig overvågning, er mindre håndgribelige og dermed vanskeligere at følge op på.

Tilsynsbesøgene blev især foretaget, således at Kommissionen kunne føle sig overbevist om, at de henstillinger, der blev givet under en tidligere kontrol, også var blevet taget i betragtning.

- Et tidligere oparbejdningsanlæg, hvor der blev foretaget kontrol i 1993 og 1999, modtog et opfølgende besøg i september 2004.

I 1999 havde en række spørgsmål fokuseret på dette nukleare anlæg, og det kulminerede i en sikkerhedsrevision, der blev foretaget af de nationale sikkerhedsmyndigheder. Tilsynsaktiviteterne omhandlede i detaljer de aspekter af revisionsrapporten, der havde indvirkning på kontrollen af det radioaktive affald eller radioaktivitetsmængderne.

- Et kontrolbesøg, der fandt sted første gang i 2000, blev fulgt op af et andet i 2005.

I begge tilfælde viste de opfølgende tilsynsbesøg, at henstillingerne var blevet gennemført tilfredsstillende.

Kun ét tilsynsbesøg (i 2002) viste resultater, der var gennemgående utilfredsstillende på grund af grundlæggende juridiske mangler, som det blev fundet nødvendigt at påtale. En forskningsreaktor blev drevet uden lovgivningsmæssig godkendelse eller overvågning, hvilket strider imod bestemmelserne i direktivet om de grundlæggende sikkerhedsnormer. Derfor blev en overtrædelsesprocedure indledt.

I november 2006 blev der ført opfølgende tilsyn. Selv om der var indført vigtige forbedringer, var der stadig en række problemer, der ikke var blevet løst tilfredsstillende på det tidspunkt, hvor der blev ført tilsyn, men licensproceduren, herunder udledningstilladelser for både luftbårne og flydende udledninger, blev dog fuldført i august 2007.

4. FREMTIDSUDSIGTER

4.1. Tilsynsordning

En struktureret og troværdig tilsynsordning:

- dækker alle større nukleare anlæg med en acceptabel hyppighed
- giver et repræsentativt overblik over situationen med hensyn til andre typer anlæg
- gør det muligt at overvåge situationen med hensyn til virksomheder, der ikke arbejder inden for kerneenergi, men som udleder naturlig radioaktivitet, og med hensyn til hospitaler og forskningscentre
- gør det muligt at få et repræsentativt overblik over de radioaktivitetsordninger, der findes i regioner, der ligger langt væk fra anlæg, der udleder radioaktivitet
- reviderer regelmæssigt medlemsstatens kontrol- og inspektionsaktiviteter.

Der bliver i øjeblikket ført tilsyn fem til syv gange hvert år, således at ca. ét tilsyn eller en revision foretages i hver medlemsstat hvert femte år. Dette betyder, at tilsynsordningen er troværdig og repræsentativ, herunder for de mest repræsentative anlæg. Hyppigheden af kontrolbesøg på de vigtigste anlæg bør øges. Med de nuværende ressourcer kan højst ti tilsynsbesøg planlægges hvert år. Det er naturligvis afgørende at bevare en vis fleksibilitet, således at der stadig kan laves aftaler om ad hoc-opgaver, eller Kommissionen kan gøre brug af sin adgangsret under særlige omstændigheder.

4.2. Forskelle i forbindelse med sikkerhedskontrol

Kommissionen har også ret til at inspicere kerneenergianlæg i henhold til afsnit II, kapitel 7, i Euratom-traktaten. Disse inspektioner er forskellige fra tilsynene i artikel 35. De omhandler sikkerhedskontrol med nukleart materiale (Euratom-sikkerhedskontrol) og de særlige krav i Kommissionens forordning (Euratom) nr. 302/2005 af 8. februar 2005.

Ud over at formålet med de to typer tilsyn er forskelligt, hindres en mulig synergi af det faktum, at lederne af de nukleare anlæg refererer direkte til Kommissionen, og at sikkerhedskontrolinspektørerne har direkte adgang til nukleart materiale og til anlæggene. I henhold til Euratom-traktatens artikel 35, andet afsnit, hænger tilsynene sammen med, hvordan medlemsstaternes myndigheder forvalter deres ansvar i henhold til artikel 35, første afsnit. Kommissionen har ikke direkte adgang til de nukleare anlæg eller kontrolanlæggene.

4.3. Alternative måder at forbedre gennemførelsen på

Vedtagelsen af Kommissionens forordning om rapportering af radioaktivitet i henhold til artikel 36 (2000/473/Euratom) var starten på udarbejdelsen af yderligere vejledning. En henstilling om kontrollen med udslip fra nukleare anlæg og

rapporteringen heraf blev vedtaget den 18. december 2003⁸. Andre tiltag af denne type vil gøre det muligt at udvikle en klar metode for tilsynsførelsen og for gennemsigtige kriterier, således at artikel 35, første afsnit, kan overholdes.

Den ekspertgruppe, der er blevet nedsat i henhold til Euratom-traktatens artikel 31, har vedtaget en vejledning om gennemførelsen af artikel 45 om de grundlæggende sikkerhedsnormer med henblik på en realistisk vurdering af eksponeringen af befolkningen. Denne vil danne grundlag for vurderingen af, om kontrolprogrammerne i de nukleare anlægs nærhed er tilstrækkelige med hensyn til målingen af de doser, som referencegrupper i befolkningen bliver udsat for. En sådan vejledning vil blive inkorporeret i et forslag fra Kommissionen til et nyt direktiv om grundlæggende sikkerhedsnormer.

Alle disse metoder vil i betydelig grad styrke tilsynenes effektivitet og troværdighed i henhold til artikel 35.

5. KONKLUSION

Den nuværende meddelelse viser de væsentlige resultater, som tilsynene har opnået, særlig i de senere år.

Kommissionen har fuldt ud forvaltet sit ansvar i henhold til Euratom-traktatens artikel 35 og har dermed, sammen med lovkravene og gennemførelsen af Euratom-traktatens artikel 36-37 sikret, at radioaktivitetsmængderne i atmosfæren, i vand og i jord er blevet kontrolleret på en hensigtsmæssig måde.

---

⁸ Kommissionens henstilling af 18. december 2003 om standardiserede oplysninger vedrørende radioaktive luftbårne og flydende udslip til miljøet fra nukleare kraftværker og oparbejdningsanlæg ved normal drift (EUT L 2 af 6.1.2004, s. 36).

BILAG

TILSYN I HENHOLD TIL EURATOM-TRAKTATENS ARTIKEL 35

Tilsyn 1990-2003

Listen over de tilsyn, der er blevet ført indtil dato, findes i tabel 1. Figur 1 er et histogram over de antal tilsyn, der blev ført sidste år.

Det skal nævnes, at på grund af det bredere formål med tilsynene henviser sagerne til et område, hvor radioaktivitetsmængderne kontrolleres, som dermed omfatter de største anlæg, der sender udslip ud i dette område.

De tilsyn, der er blevet ført indtil videre, blev hovedsageligt planlagt med henblik på at få et repræsentativt overblik over medlemsstaternes måde at foretage kontrol på. Der blev ført nogle få tilsyn på grundlag af forespørgsler fra andre medlemsstater eller på grund af bekymringer angående bestemte anlæg.

Fordelingen blandt medlemsstaterne er som følger: seks i Frankrig (herunder Polynesien), seks i Det Forenede Kongerige, tre i Italien, to i Finland, Tyskland, Grækenland, Irland, Luxembourg, Spanien og Portugal, én i Østrig, Belgien, Danmark, Nederlandene og Sverige og ligeledes én i hver af de nye medlemsstater, undtagen Bulgarien (forventes at finde sted i efteråret 2007).

De anlæg, der er omfattet af tilsynene, er tre oparbejdningsanlæg (og to anlæg, der bortskaffer affald, og som støder op til oparbejdningsanlæggene), 20 nukleare anlæg (hvoraf tre ikke længere er i drift), fem forskningsinstitutter, to NORM-relaterede anlæg (anlæg, der behandler naturligt forekommende radioaktivt materiale), én uranmine og syv hospitaler i fire medlemsstater. Flere medlemsstater, der ikke har nukleare anlæg på deres område, men har en større kontrolordning, modtog besøg, og i de fleste medlemsstater blev der i form af et besøg på anlæggene delvist ført tilsyn med de nationale kontrolordninger med hensyn til radioaktivitetsmængderne på medlemsstaternes område.

I ét tilfælde af de nukleare anlæg, der lå tæt på grænsen til et andet land, blev tilsynene udvidet til at omfatte de relevante kontrolbestemmelser på dette lands område.

Tilsynsordningens fokus på nukleare anlæg betyder ikke, at disse er vigtigere med hensyn til følgerne af radioaktive udslip. Der blev ført tilsyn i virksomheder, der behandler naturligt forekommende radioaktivt materiale (NORM), som f.eks. fosfatvirksomheder eller kulminer. Der blev ført tilsyn med afdelingerne for nuklearmedicin på flere hospitaler i fire medlemsstater. Der var særligt fokus på udslip af radioaktive materialer, særlig på kontrolanlæggene og på de metoder, hospitalerne anvendte i deres kontrol.

Tabel 1: Oversigt over tilsynsbesøgene fra 1990 til juni 2007

	LAND	ANLÆG	DATO
1.	Tyskland	NPP Philipsburg	10. – 12.10.1990
2.	Luxembourg	National ordning til kontrol af radioaktivitetsmængderne	12.3.1991
3.	Det Forenede Kongerige	Dounreay (nukleart anlæg)	10. – 14.5.1993
4.	Nederlandene	NPP Borssele Bilthoven (nationalt institut for offentlig sundhed og miljø – RIVM)	27. – 29.9.1993 30.9 – 1.10.1993
5.	Det Forenede Kongerige	NFRP Sellafield Drigg-depotet	6. – 10.12.1993
6.	Frankrig	NPP Belleville-sur-Loire ⁹	14. – 17.2.1994
7.	Danmark	RR Risø + laboratorier	22. – 24.8.1994
8.	Spanien	NPP Vandellos-2	7. – 10.11.1994
9.	Italien	NPP Caorso	22. – 24.3.1995
10.	Frankrig	Fransk Polynesien (Mururoa)	1.9 – 6.10.1995
11.	Belgien	NPP Tihange	10. – 14.6.1996
12.	Frankrig	NFRP La Hague Manche-depotet	22. – 26.7.1996
13.	Irland	National ordning til kontrol af radioaktivitetsmængderne	10. – 13.9.1996
14.	Sverige	NPP Barsebäck	26. – 30.5.1997
15.	Finland	NPP Olkiluoto	31.8 – 4.9.1998
16.	Det Forenede Kongerige	Dounreay (nukleart anlæg)	15. – 18.3.1999
17.	Tyskland	NPP Krümmel	13. – 17.9.1999
18.	Frankrig/Belgien	NPP Chooz	22. – 26.11.1999
19.	Grækenland	RR Democritos (Athen), national ordning til kontrol af radioaktivitetsmængderne	23. – 25.5.2000
20.	Det Forenede Kongerige	NPP Dungeness A+B	6. – 11.11.2000
21.	Østrig	RR Seibersdorf Wien, AKH (hospital)	25. – 29.6.2001
22.	Portugal	RR Sacavém (Lissabon), national ordning til kontrol af	14. – 17.5.2002

⁹ Kontrollen er ikke afsluttet med en godkendt teknisk rapport.

		radioaktivitetsmængderne	
23.	Frankrig	NPP Belleville-sur-Loire	17. – 21.9.2003
24.	Det Forenede Kongerige	NFRP Sellafield	8. – 12.3.2004
25.	Spanien	NPP Trillo, national ordning til kontrol af radioaktivitetsmængderne	27.6. – 2.7.2004
26.	Det Forenede Kongerige	Dounreay (nukleart anlæg), national ordning til kontrol af radioaktivitetsmængderne	28. – 30.9. 2004
27.	Ungarn	NPP Paks, national ordning til kontrol af radioaktivitetsmængderne	8. – 12.11.2004
28.	Litauen	NPP Ignalina, national ordning til kontrol af radioaktivitetsmængderne	21. – 25.2.2005
29.	Tjekkiet	NPP Temelín, national ordning til kontrol af radioaktivitetsmængderne	14. – 18.3.2005 ¹⁰
30.	Slovakiet	National ordning til kontrol af radioaktivitetsmængderne	10. – 15.4.2005
31.	Grækenland	RR Democritos (Athen), national ordning til kontrol af radioaktivitetsmængderne	12. – 16.9.2005
32.	Estland	Sillamäe, Paldiski, national ordning til kontrol af radioaktivitetsmængderne	19. – 23.9.2005
33.	Frankrig	NFRP La Hague, national ordning til kontrol af radioaktivitetsmængderne	10. – 14.10.2005
34.	Letland	RR Salaspils; Baldone radioaktivt affald, national ordning til kontrol af radioaktivitetsmængderne	21. – 24.3.2006
35.	Malta	National ordning til kontrol af radioaktivitetsmængderne	25. – 27.4.2006
36.	Cypern	National ordning til kontrol af radioaktivitetsmængderne, plantegødning (fosfor-gips) - NORM-industri	8. – 12.5.2006
37.	Italien	NPP Caorso (ude af drift), national ordning til kontrol af radioaktivitetsmængderne	15. – 19.5.2006

¹⁰ Det første kontrolbesøg af begrænset omfang blev foretaget den 9. juni 2004 og blev indført i den omfattende kontrolrapport.

38.	Italien	NPP Latina (ude af drift), national ordning til kontrol af radioaktivitetsmængderne	15. – 19.5.2006
39.	Slovenien	NPP Krško, national ordning til kontrol af radioaktivitetsmængderne	12. – 16.6.2006
40.	Polen	National ordning til kontrol af radioaktivitetsmængderne, Piast kulmine (NORM-industri).	13. – 17. 11.2006
41.	Portugal	RR Sacavém – juridisk ramme, national ordning til kontrol af radioaktivitetsmængderne. Uranmine	22. – 24.11.2006
42.	Luxembourg	National ordning til kontrol af radioaktivitetsmængderne, flere hospitaler (kerneenergi-afdelinger)	5. – 8.3.2007
43.	Finland	National ordning til kontrol af radioaktivitetsmængderne	20. – 23.3.2007
44.	Irland	National ordning til kontrol af radioaktivitetsmængderne, hospital (kerneenergi-afdeling)	1. – 4.5.2007
45.	Rumænien	NPP Cernavoda, national ordning til kontrol af radioaktivitetsmængderne	4. – 8.6.2007
46.	Tyskland	Tidligere uranminedrift i Sachsen	27. – 31.08.2007
47.	Spanien	NPP Cofrentes, national ordning til kontrol af radioaktivitetsmængderne	22. – 26.10.2007
48.	Bulgarien	NPP Kozloduj, national ordning til kontrol af radioaktivitetsmængderne	26. – 30.11.2007

Figur 1: Oversigt over tilsynsbesøgene fra 1990 til juni 2007

